Breznica, junij 2016

PLAMENČEK

BREZNICA

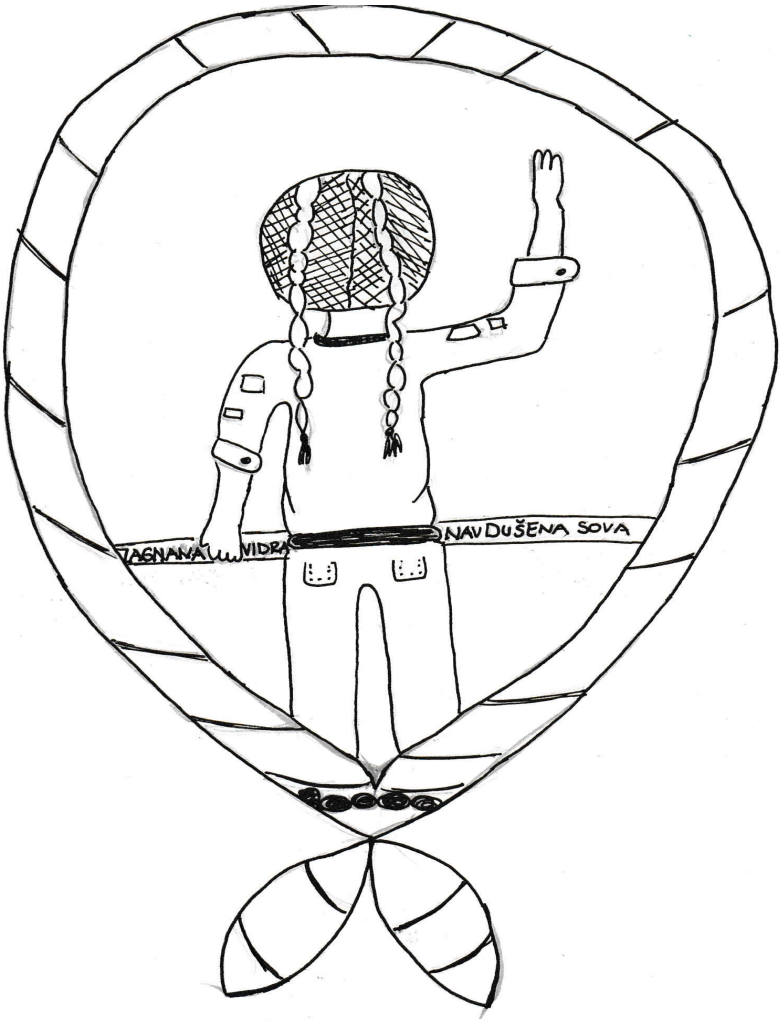

POD SVOBODNIM SONCEM

BOHKOV KOT 4

PLAMENČEK PRIPOVEDUJE: 5

Zimovanja, Skavtska tombola

PODVIGI: 15

Pismo odhoda, Korak voditelja, Zaveži

KAJ STE REKLI: 27

Misli IV o zimovanju, Papirna akcija, Dan zemlje, Obljube

ZA MALE SIVE CELICE: 33

Uganka

PREDSTAVLJAMO VAM: 34

Intervju: Iskriva taščica

USTVARJALNI KOTIČEK: 38

Poizkusi volčiča Štefa, Studio skuta

PROJEKT SKAVTSKA SOBA: 40

Blagajniška novička, Poletni izziv

OBVESTILA: 41

Poletni tabori

Poletje! Moj najljubši čas v letu. To je čas, ko travniki, polni uporabnih in lepih rastlin kar sami kličejo, da prideš tja in si nabereš svojo najljubšo mešanico za čaj, najljubše gozdne sadeže ter pripraviš najrazličnejše sirupe za osvežitev poletnih dni.

Moji naljubša mešanica materine dušice, kamilic, lipe, bezga, mete in melise je že nabrana in se fino suši na podstrešju za naslednjo zimo, v shrambi na polici že čaka marmelada iz gozdnih jagod, melisin sirup pa je tudi že skoraj pripravljen.

Zdaj pa je čas, da še vi stopite čez prag hiše, se ozrete naokoli, naberete in si pripravite dobrote, v katerih sama uživam vsako leto. Želim vam, da se imate na poletnih taborih karseda najbolje in da bo letošnje poletje za vas nepozabno, vmes pa, če vam bo dolgčas, vzemite v roke Plamenčka in se razvedrite z odličnimi spomini na letošnje skavtsko leto. Dober lov! Bodite pripravljeni! Srečno pot!

Iskriva taščica

Plamenček je glasilo stega Breznica 1, enote Združenja slovenskih katoliških skavtinj in skavtov.

Letnik 23, številka 2, junij 2016

Glavna urednica: Iskriva taščica
Tehnični urednik: Vsestranski svizec
Pomočniki urednika: Navdušena sova, Zagnana vidra, Domiselni svizec, Neustavljivi volk, Vzdržljivi gams, Štefan Čop, Samo Pivač
Uredniki za veje: Prisrčna mravlja, Iskriva taščica, Vzdržljivi gams, Zabavna vidra

POOOOČIIIIITNIIIIICEEEEEE! Končno. Po dooolgih dnevih tlake je končno zadišalo po svobodi ... iiiin po zažganih hrenovkah; iiiin po že 7dninepreobutih štumfih; iiiin po sveže nažaganem lesu; iiiin po tabornem ognju, katerega dim ima prav očitno nekaj proti tebi; iiiin po blatu, ki po poti preživetja počasi polzi po hrbtu (in povsod drugod); iiiin po približajoči se nevihti, ki grozi, da bo odplaknila šotore (pa jo vseeno komaj čakaš, ker a ni eden najboljših občutkov, ko plešeš v dežju); iiiin po malih svečkah na oltarju, ko v večerni zarji Jezus prihaja na oltar in se ti zdi, da že zdaj veš, kako bo dišalo v nebesih ...

A vohaš vse to? Če vohaš, potem si bil zagotovo že na skavtskem taboru. Na njem se prepletajo množice vonjav, od tistih, ki te osvežijo, dvignejo duha, da poleti v višave, pa do tistih, ob katerih se komaj zadržiš, da ne bi v naročje dobil ne samo današnjega kosila, temveč tudi zajtrk in po možnosti včrajšnjo večerjo. In vendar vsi ti vonji skupaj sestavljajo nepozabno skavtsko izkušnjo. A ni tako tudi z našim življenjem? Tudi v njem se prepletajo množice vonjav. Kakšen del diši, kakšen pa smrdi. Ampak vse skupaj sestavlja naše nepozabno življenje. Prav tako vonj v naše življenje prinašajo drugi ljudje. Kako hitro znamo povedati, kako ob kakšnem človeku doživimo svežino, nam dvigne duha, da poleti v višave, ob drugem pa ... no, ne bom ponavljal. Res hitro znamo zavohati druge (še posebej, če nosijo tiste 7dninepreobute štumfe). Ob tem pa pozabimo, kako dišimo oz. smrdimo mi.

Sv. Pavel je enkrat napisal tole: »Za Boga smo namreč blag Kristusov vonj.« (2 Kor 2, 15) Ob tem se spomnim, da mi je enkrat en starejši duhovnik rekel: »Ko prideš v sobo, mora zadišat po Jezusu.« To je to. Moje življenje lahko smrdi ali diši; ob naših bližnjih si lahko vihamo nos ali pa vsrkavamo opojne vonjave; zame je važno, da lahko drugi ob meni vohajo bližino Boga.

Naj torej na naših taborih diši po ognju, lesu in smrdi po zažganem, štumfih in vsem ostalem. Vse to je odlično, dokler nad vsem tem prevladuje vonj po Jezusu.

P. S. Še reklama: Vsak od vaših župnikov ima super pralni stroj in Vanish za že verjetno več kot 7dninepreobute štumfe ... mislim, dušo. Samo pozanimat se je treba za obratovalni čas. Blag in dišeč vonj zagotovljen.

Iskreni gepard

ZIMOVANJA

Vsako leto nam zimske dni polepšajo zimovanja, ki nam omogočajo nepozbne skavtske dogodivščine. Volčiči in volkuljice so letos zimovali v Trbojah, ki so bile njihovo Ledeno kraljestvo, ravno tako so v Trbojah zimovali izvidniki in vodnice, ki so se tam spoznavali s stvarmi, ki jih lahko narediš sam. Noviciat je zimski vikend preživel v resničnostnem šovu Klan: Nov začetek na Sv. Joštu nad Kranjem. Popotniki in popotnice pa so se na Veliki planini znašli v ledeni dobi.

Volčiči in volkuljice

Petek, 19.2.2016:

Zbrali smo se pred železniško postajo v Žirovnici. Z vlakom smo se odpeljali do Kranja. Izstopili smo iz vlaka. Z avtobusom smo nadaljevali pot do Hrastja. Nekaj časa smo hodili, potem pa se ustavili na kmetiji. Od tam naprej smo iskali ledene kocke. Ko smo prišli do hiše so se voditelji predstavili- Olaf, Elsa, Krištof, Sven in Ana. Pojedli smo moder žele ter malico. Po večerji smo imeli družabni večer ter si ogledali film. Ogledali in predstavili pa smo tudi kratke predstave. Zelo smo se zabavali.

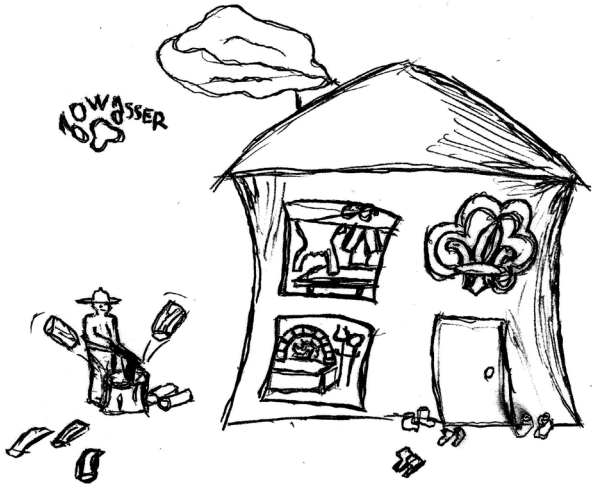

Sobota, 20.2.2016:

Ko smo se zbudili, smo pospravili spalke in imeli jutranjo telovadbo. Po zajtrku smo šli v Ledeni kino gledat film Ledeno kraljestvo. Imeli smo kateheze. Na kateheze je prišel tudi Mabi. Za tem smo imeli malico. Po malici smo delali lončke za svinčnike. Na lonček smo iz kolaža naredili enega izmed prebivalcev Ledenega kraljestva. Imeli smo se zelo dobro. Po kosilu smo opravili svoje zadolžitve in se odpravili do jase ob gozdu. Tam smo se najprej igrali zabavno igro Olaf in Elsa iščeta Krištofa in Ano, nato pa smo se razdelili v dve skupini, potem pa je vsaka skupina poiskala svoj zaklad. Tako smo do večerje ostali tam in se zabavali. Za večerjo smo jedli zelenjavno juho in carski praženec. Zabavni večer sta sami organizirali Maša in Ema. Najprej smo se igrali igro Slepi petelin, nato pa se zabavali ob igri Čokoladna šestica in Ledeno kraljestvo ima talent.

Nedelja, 21. 2. 2016:

Zjutraj smo se oblekli, zložili spalke in armaflekse. Ko smo vse pospravili, smo odšli na zajtrk. Po zajtrku smo oblekli kroje. Pogledali smo 3. del Ledenega kraljestva. Nato smo odšli k sveti maši. Vrnili smo se v hišo in spakirali nahrbtnike. Voditelji so nas zelo pohvalili, ker smo pospravili celo hišo. Dovolili so nam, da sami pripravimo poroko Krištofa in Ane. Poroko smo lepo izpeljali. Po poroki smo imeli kosilo. Za kosilo so bili hotdogi. Odšli smo ven pred hišo, kjer smo imeli že vse pripravljeno. Nato smo staršem predstavili, kako smo se imeli na taboru.

Veselo krdelo

Izvidniki in vodnice

Sobota, 13. 2. 2016:

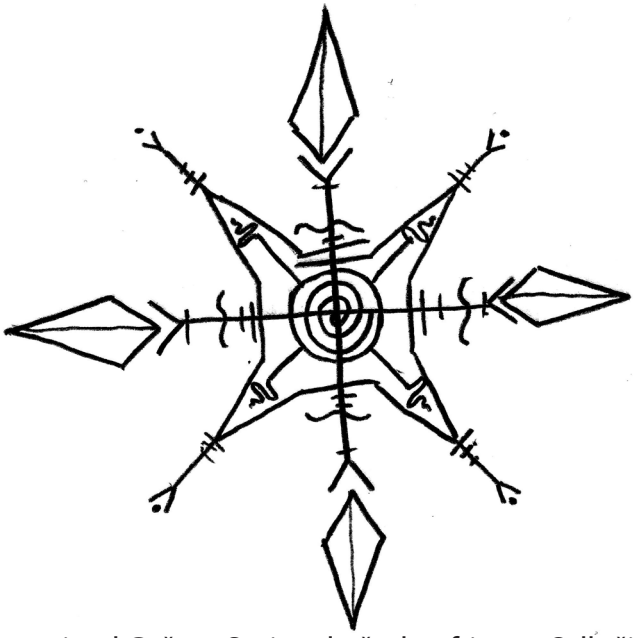

Ob 7.40 smo se dobili na železniški postaji v Žirovnici. Tam smo oddali svoje dobitke za tombolo in prigrizke, ki smo jih naredili sami. Medtem so nam voditelji razložili pravila za igro Kiss killer, ki smo se jo igrali čez celo Zimovanje. Igra je zelo zanimiva in zabavna. Skoraj vsem je bila všeč. Nekateri so se malo jezili, ker niso hoteli nikomur pritisniti poljubčka na lička. Potem pa je končno prišel vlak. Na vlaku se ni zgodilo nič pretresljivega, razen tega, da smo ugotovili, da je imel Gašper Stojc zelo čudno frizuro. Odločili smo se, da ga postrižemo . Naša dogodivščina se je nadaljevala na železniški postaji v Kranju. Tam smo imeli čas za malico in igrali smo se različne igre. Potem, pa smo odšli na trolo. Med vožnjo smo si krajšali čas s petjem. Po krajši poti skozi meglo, smo končno prispeli v našo toplo hišico, kjer so nas pričakali klanovci na služenju. Potem smo imeli nekaj časa, da smo se spočili in da so nam voditelji povedali pravila hiše.

Potem pa se je naš super program NAREDI SI SAM začel. Za začetek smo si spekli zelo okusen kruh, iz krušne peči. Ko smo čakali, da se naš kruh speče, smo imeli odlično kosilo, ajmoht in žgance . Po prostem času pa so nam voditelji in klanovci pripravili šest delavnic- izdelava lesenih žlic, lučk za na rutko,vrečko za umazano perilo iz stare majice, izdelava družabnih iger, nekateri so delali domače široke rezance in maslo, drugi pa domač detergent in zobno pasto. Vse delavnice so nam bile zelo všeč, saj smo si izdelke naredili sami in smo bili nanje zelo ponosni. Za

večerjo pa smo imeli dobro kašo s suhimi slivami. Po prostem času je sledil zabavni večer, ki je bil zelo zabaven . Za začetek nam je Monika predstavila nekaj o valentinovem. Izdelali smo verigo iz srčkov, ki smo z njo kasneje okrasili prostor. Potem pa so se nekateri šli različne igre, drugi pa smo odšli v kuhinjo, kjer smo postrigli Gašperjeve lase. Na začetku je izgledal grozno, po manjših popravkih pa je bil kar dober. Potem smo imeli priprave na spanje. Kasneje smo vsi utrujeni skočili v spalke in sladko zaspali.

Navdušena sova

Nedelja, 14. 2. 2016:

Zjutraj nas je zbudila pesem Vodnikom in bili smo pripravljeni na nova doživetja. Za zajtrk smo imeli domač kruh iz krušne peči, ki smo ga spekli sami. Jedli smo tudi naše maslo in domačo marmelado. Nato smo poskrbeli za osebno higieno, da smo lepi, čisti in skravžljani šli v kvadrat. Zastav nam ni bilo treba dvigati, saj so bile že dvignjene. Šli smo k maši, nato pa za kosilo imeli spet doma narejene testenine, ki so bile zelo dobre. Sledila je velika igra na robu gozda. Razdelili smo se v skupine in skuhali golaž. Sestavine smo pridobili na različne načine – en od teh je bil lovljenje ovce, ki je tekla po gozdu. Vreme je bilo zelo slabo, tako da smo ogenj morali zakuriti v dežju, na koncu pa smo imeli lužo v čevljih (voda še za v čevelj ni dobra). Zvečer smo se šli tombolo in Blaž Junež je zadel glavno nagrado, avto. Potem smo šli spat in ugotovili, da smo zaradi preživetega dneva kar trpežna in odporna četa.

Vztrajna sova, Kreativna kanja,Iskrena košuta in Katarina Brelih

Ponedeljek, 15. 2. 2016:

Zbudili smo se z zelo zabavno budnico. Imeli smo plesno telovadbo, s katero smo se razgibali. Za zajtrk smo jedli maslo, ki smo ga naredili sami, domačo marmelado in kruh iz krušne peči. Dali smo se po skupinah za tombolo, pri katerih smo se zabavli. Delali smo kartončke s številkami, zahvale za dobitke (cofke iz volne) oz. pripravljali smo se na tombolo. Nato smo pospravljali hišo, kar je bilo zelo zabavno.

Snemali smo tudi video, ki se je predvajal na tomboli in se ob tem veliko nasmejali. Po dolgem času smo za kosilo jedli pire krompir in pleskavice. Nato je sledilo še zelo hitro pospravljanje in sprehod do trole. Bili smo zelo pridni, saj smo v 20 minutah prehodili 3 km! Nato smo zamudili prvi vlak, ampak je 20 minut kasneje prišel že naslednji. Medtem smo se igrali igro Ruj in tako se je naše poučno in zabavno zimovanje končalo.

Ustrežljiva sova , Tara Jakopič Stojc in Ema Škrjanc

Noviciat

Petek, 19. 2. 2016:

Zjutraj smo se dobili na železniški postaji ter preko videov dobili navodila kako priti do cilja. Ko smo prišli do vrha Sv. Jošta nad Kranjem, smo si morali skuhati kosilo iz zelenjave, ki naj bibila zakopana zraven hiše, a je ni bilo, zato smo šli v gostilno na juho. Ko so prišli voditelji, smo se naselili v hišo, a so kmalu zatem prišli Ljubljančani ter nas prosili za menjavo, zato smo šli v hišo nekaj metrov stran. Nato smo začeli kuhati kosilo/ večerjo.

Sobota, 20. 2. 2016:

Zjutraj so nas voditelji presenetili z nenavadno izbiro zajtrka, makaroni. Nad tem smo se sprva vsi pritoževali, a na koncu je bilo bolje, kot smo pričakovali. Nato smo se razdelili v tri skupine in se pred hišo odpravili izdelovat strukture iz snega na temo človeka, ki sedi na klopci. Za izdelovanje smo imeli 2 uri. Ko smo končali, smo v hiši nadaljevali z grajenjem struktur, ki smo jih videli na zaslonu iz lego kock. Bili smo v 2 skupinah, zmagala je

Nedelja, 21. 2. 2016:

Že zjutraj smo začeli s pakiranjem in čiščenjem hiše. Ostanke hrane smo morali zakopati v naravo, a tega dela nismo dobro opravili, zato smo ga morali ponoviti. Nato smo šli k sveti maši v cerkev čez cesto. Program so pripravili volčiči iz Ljubljane. Po maši smo do konca očistili zgornji del hiše ter si naredili kosilo. Ko smo pojedli in očistili kuhinjo, smo se počasi odpravili domov.

Živahna žolna

Popotniki in Popotnice

Petek, 5.2.2016:

Zbrali smo se pred novim pastoralnim domom in si v že polne nahrbtnike nabasali hrano za štiri dni, preživetih na Veliki planini nad Kamnikom. Ko smo še zmolili za karseda varno pot, smo se razdelili po avtomobilih in se odpeljali novi izkušnji naproti. Avtomobile smo pustili nasproti ene hiše (gostilna ali nekaj takega) in se peš odpravili proti nebu. Že na začetku naše poti, smo ob poti zagledali Sida z lešnikom iz Ledene dobe. Napisal nam je sporočilo! Vsak od nas je dobil svoje ledenodobno ime. Pot je bila dolga, a smo si jo krajšali s pogovori in petjem. Četudi doma letošnjo zimo ni bilo veliko snega, pa smo ga mi imeli tam na pretek. Čez hribe in doline smo prišli do naše hišice in si jo z navdušenjem ogledali. Fantje so zakurili ter začeli kuhati kosilo (makaroni+tuna+sir+koruza), dekleta pa smo se malo posončile na toplem sončku. Popoldne smo izdelovali žlice iz lesa, ki so nekaterim uspele res čudovito, nekateri pa smo imeli nekaj več težav. Zvečer smo imeli družabni večer z različnimi zabavnimi igrami. Potem pa smo se uredili za spanje ter brez problema zaspali in sanjali čudovite sanje.

Radovedna pižmovka

Sobota, 6.2.2016:

Zjutraj smo se prebudili v čudovito, sončno, ampak mrzlo jutro. Po zajtrku in jutranji kavici, smo se odpravili pred hišo, kjer smo imeli delavnico kurjenja z lokom. Delavnico smo vzeli zelo resno in se vsi po skupinah potrudili, da bi se nam VSAJ pokadilo, če ne tudi zagorelo. Nekaterim mojstrom je to tudi uspelo. Ker se nam je delavnica kar precej zavlekla, smo pozabili, da je bila ura že melona čez češnje. Torej čas kosila. Skrbne punce smo se » žrtvovale«, da gremo v toplo kuhinjo skuhat kosilo, fantje pa so si privoščili še malo sončka. Po slastem ričetu smo se hitro spet oblekli in odšli na že zahajajoče sonce. Odigrali smo roverčka na snegu. Ko nas je vse že rahlo mrazilo, smo odšli noter, smo udarili partijo šaha, peli pesmice in imeli družabno pozno popoldne. Sledila je pripirava najjjjbolše večerje: » pica polžki«, katere nismo mogli prehvaliti. Spet je sledilo pospravljanje kuhinje in priprava na večer.

Zvečer smo spoznavali zakaj se je včasih uporabljal ogenj. Vse načine smo prikazali s pantomimo, ob kateri smo se vsi nasmejali . Sledila je še pozna delavnica, na kateri smo izdelovali inuitsko ognjišče iz gline, bombaža in prašičje masti. Pri tem smo imele punce pomembno nalogo, saj smo s tem, da nam je ogenj ves čas gorel dokazale, da smo godne za ženitev. In hvala bogu, smo vse dokazale da smo. S to dobro voljo, smo se mirno odpravili spat in novemu dnevu naproti .

Požrtvovalna pižmovka

Nedelja, 7.2.2016:

Dopoldne je bilo posvečeno stezosledstvu. Kakšne stopinje puščajo za seboj živali, ki jih najdemo v slovenskih gozdovih? Kako lahko še drugače prepoznamo živalske sledi? Kako ločimo sledi domačega psa od volka? Na vsa ta vprašanja smo našli odgovor in se kasneje tudi v naravi preizkusili pri prepoznavanju živalskih stopinj. Naredili smo tudi odlitke pravih stopinj kar petnajstih živali, ki bodo na voljo vsem vam, da boste lahko odgovorili na zgornja vprašanja in se kaj novega naučili. Ura je odbila jabolko čez papajo in kosilo se v klanu ne skuha samo, zato smo vsi zavihali rokave in župca je bila skuhana kot bi mignil. To je bila tudi nova stvar, ki smo se jo naučili ta vikend. Kuhinja je bila vedno najhitreje pospravljena, če smo se vanjo nagnetli vsi in je vsak kaj prispeval, pa četudi le igranje na ukulele ali ploskanje v ritmu. Ker je nedelja Gospodov dan smo se pripravili na mašo. Daroval jo je gospod župnik Urbanija iz župnije Dovje. Lahko bi rekli, da je bila maša zelo domača, saj je potekala kar v krogu za mizo. Zvečer nas je pretresla žalostno- vesela novica, da klan zapušča celoten letnik 96, saj so se odločili, da je prišel čas, da se podajo v voditeljske vode. Tako smo večer preživeli nekateri v načrtovanju prav posebnih odhodov in zanimivih prihodov nove generacije iz noviciata. Nekateri pa v načrtovanju njihove nadaljnje voditeljske poti.

Ponedeljek, 8.2.2016:

Budilka. Zadnje jutro . Po zajtrku je sledila čistilna akcija naše prijetne male kočice. Dela ni bilo malo :P. Videli smo, da nam je Sid pustil še zadnjo pismo in tako smo mu še zadnjič priskočili na pomoč. S skupnimi močmi in znanjem prejšnjega dne, smo poiskali veveričko in ji dali nazaj izgubljen želod. Potem pa so potekale obsežne priprave na zahteven spust v dolino, saj vreme zunaj ni bilo ravno najlepše. Oblekli smo se v palerine in drugi, bolj pozabljivi, v vreče za smeti, saj se ve, da skavt ne pozna dobrega in slabega vremena, le dobro in slabo opremo. Če pa to dobro opremo pozabiš doma, je potrebno malo improvizacije. Še zadnje skupinsko slikanje, potem pa spust v dolino. V resnici smo morali najprej 1 uro hoditi nazaj v breg, ki se ni in ni končal. Na vrhu pa so nas pričakali sunki vetra do 90 km/h, gosta megla in močen dež. Še dobro, da smo imeli GPS, da se nismo izgubili. Spust je bil zahteven in zanimiv. Včasih sta se dva skupaj težko uprla močnemu vetru. A po mojem mnenju razmere nebi mogle biti boljše, saj so nam pričarale nepozabno dogodivščino. Na koncu smo se premočeni, utrujeni, a veseli usedli v avto in odpeljali domov.

Dobrovoljna pižmovka

SKAVTSKA TOMBOLA

Nekaj dni po tomboli, ki je bila 3.5.2016 sem se srečala z gospodom župnikom, ki je dejal: »Mnogi župljani so bili navdušeni nad tombolo in pravijo, da bi morala biti vsako leto, dokler ne dokončamo pastoralnega doma.« Nasmehnila sem se, se zahvalila za predano sporočilo. Misli pa so mi odtavale pol leta nazaj, ko so se priprave začele … Razmišljala sem o tem, koliko pridnih rok je priskočilo na pomoč, da je vse uspelo tako kot je in vesela sem bila, da je dogodek za nami. Ostal mi bo v lepem spominu – zares veliko ur dela mnogih prostovoljcev je bilo vloženo v dogodek, a prav je, da veste, da ni samo v naši (voditeljski) moči ali bo tombola drugo skavtsko leto ponovno izpeljana ali ne. Potrebovali smo ogromno pomoči skavtov iz vseh vej, njihovih staršev in župljanov naše župnije. Brez vaše pomoči ne bi šlo. HVALA VAM! Hvala vam, da ste pokazali, da vam JE MAR za nas, skavte.

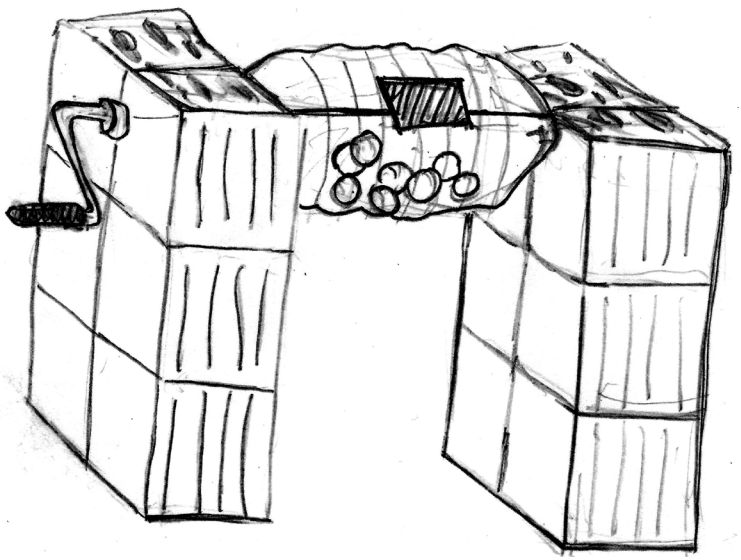

Pri organizaciji tombole sem doživela kar nekaj prijetnih presenečenj. Večkrat sem se iz srečanja pripeljala z avtom napolnjenim z dobitki, ki niso bili dobljeni samo zaradi zagnanih IV-jevcev, ampak nekajkrat tudi zaradi še bolj zagnanih staršev. Še posebej sem bila vesela vsakega rokodelskega dobitka, ki je bil izdelan prav za našo tombolo. Enega največjih presenečenj pa nas je čakal na dan tombole, ko nas je v dvorani pričakalo zelo lepo ohranjeno žensko kolo z listkom »Za skavtsko tombolo«! In tako smo dobili glavni dobitek. Gospe, ki je kolo tako nesebično podarlila, se še enkrat iz srca zahvaljujemo. Zares ste nas presenetili!

Drage moji izvidniki in vodnice, pokazali ste, da ste odgovorni in da se na vas lahko zanesemo. Postavili ste sceno, pripravili dobitke, uredili dvorano, naredili reklamo, pripravili tombolske kartončke, spisali program in ga suvereno izpeljali. In tako smo skupaj uspeli priti še korak bližje k novi skavtski sobi!

Preprosta žolna

PISMO ODHODA

Po parih letih v klanu, kmalu pride tisti prelomni čas, ko moraš sprejeti odločitev tvojega življenja. Ali boš dokončno zapustil skavte, ali pa se ne boš predal in boš nadaljeval svojo skavtsko pot kot skavtski voditelj. V navadi je, da popotnik/popotnica, ki odhaja, napiše pismo odhoda. Kako se je letos poslovil Zanesljivi pingvin, pa v nadaljevanju.
Dragi klanovci, drage klanovke, dragi voditelji!

Pišem vam pismo odhoda ob simboličnem odhodu, ki je le nov začetek. Velikokrat sem že kaj začel in zaključil, ta odhod iz klana pa se mi zdi sploh nekaj posebnega, prav tako, kakor je bil poseben moj skavtski začetek pred 11 leti.
Naj z vami delim nekaj spominov iz vseh preteklih let:
V tretjem razredu smo se s šolo odpravili v Reber ter se na neki jasi med Lovrencem in Breznico sešli z zanimivimi ljudmi v oranžnih krojih, z ruticami in zastavicami. Razporedili smo se v kvadrat, potem pa so nam Luka, Domen, Aleš, Florjan in še nekaj drugih predstavili skavte. Zmolili smo, se šli nekaj iger, naučili so nas nekaterih klicev, nam predstavili imena nekaterih cvetlic in dreves, vse tako navdušeno, da sem se takoj odločil, da se jim želim pridružiti.
Povabili so nas na prvo srečanje tisto leto in tako sem prišel k volčičem. Dobro se še spomnim volčičje obljube pri »skali posveta« - bilo je v temi in z baklami in to se mi je zdelo najimenitneje.
Poleti smo šli na prvi tabor celega stega »Ejga, a's korajžn?« v Kočevje, s katerega imam lepe, pa tudi manj lepe spomine. Takrat se mi je jambor zdel res ogrooomen, spomnim se še ploščadi in da sem prvič videl goreti veliko pagodo.
Bil sem tudi na taboru na Mačkovcu, kjer nisem zdržal do konca. Zanimivo, z domotožjem sem imel v svojem otroštvu in svoji skavtski zgodovini večkrat težave.
Naslednje leto smo bili že »ta veliki«, pridružila sta se nam Jakob in Janja, spomnim se Barbare, ki me je na poletnem taboru na Mežakli prisilila, da sem ostal do konca. Hvala Bogu, ker bi sicer zamudil nepozabno kopanje v Kredi in Matičevo »prisilno« kopanje - na koncu popoldneva se je moral spet zmočiti, da je rešil žogo.

Sledilo je prvo leto v četi. Hrepenel sem po tisti rutki, ki je tudi malo zelena, in končno sem jo dobil. V spominu mi ostaja še marsikaj, najbolj pa čaroben okus pohanih banan, ki sem jih prvič jedel na srečanju stega na sv. Petru. Zimovali smo na Koprivniku nad Bohinjem, odkoder se je v moj spomin spet zasidral prizor, ko smo Urbana zaprli v zaboj za drva.
Poleti je bil Jamboree, zakladnica najlepših doživetij za tiste, ki so šli in globoka rana v mojem ponosu, ker se ga nisem udeležil. Potem sem še dolgo čakal na svoje skavtsko ime.
V spominu mi ostajajo tudi mnoga vodova srečanja, kjer smo počeli bolj piromanske kot skavtske reči, in na odlično streho iz smrekovih vej, ki je izginila v pol ure.
Drugo in tretje leto smo premešali vode in prišel sem k Pingvinom, pod vodnika Gašperja, zraven pa še Štefan, Klemen, Kristijan, Gašper A. Imeli smo se super, ker smo bili odlični prijatelji in se še nismo delili na Pingvine in Svizce.

Zimovali smo na Taboru pri Podbrezjah.
Oh, naslednji dve leti smo se začeli strogo deliti na Pingvine in Svizce in to mi ni bilo všeč, čeprav smo s Pingvini na IV IZZIV-u premagali Svizce in se bolj veselili tega drugega kot prvega. Največ tekmovalnega duha sta imela Urban Ž., ki je bil zaradi slabšega rezultata svizcev čisto poklapan, in Gašper A. – pingvin, ki je bil zaradi premaganih svizcev ves navdušen.
Zadnji dve leti v četi sem se udeležil poletnih taborov – v Beli Krajini in Kvajdeja.

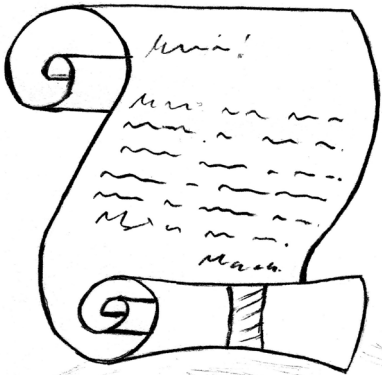

Tabor v Beli krajini mi bo ostal v spominu po najboljši poti preživetja in po pustolovščini – izhodu, s katerega smo Pingvini pribežali nazaj v tabor ob štirih zjutraj, vsi iz sebe zaradi doživetij in srečni, da se je dobro izšlo – bežali smo pred živaljo, katere oči so nas ponoči prestrašile. Ali je bil medved, divja svinja ali lisica ne bomo nikoli izvedeli, vendar smo bili vsi prepričani, da je moralo biti nekaj precej težjega od veverice ...
Kvajdej nam je bil v pomoč, da smo nehali tako zares tekmovati med seboj Pingvini in Svizci in smo se spet bolj prijateljsko povezali. To sem prej že močno pogrešal. Naše prijateljstvo se je končno okrepilo in preraslo otročjo tekmovalnost.

Sledil je noviciat. Najboljše obdobje mojega skavtskega življenja. Še posebej zimovanje na Ledinci, kjer smo uživali v obilici snega in udobno prenočili v sneženih bunkerjih. Dobro se spomnim premraženih deklet zvečer (ki so potlej prenočile v hišici) in obratne zgodbice naslednjega jutra, ko smo fantje premraženi od kondenza pritekli k topli peči. Moja naloga je bila pripraviti eno igro. In od tedaj naprej se je prijelo, da je »en, dva, tri se razprši« moja standardna igra.
Leta v klanu pa so mi minila, kot bi mignil. Imeli smo zelo lepo zadnje zimovanje, škoda, da sem zamudil dve prejšnji, in več lepih poletnih potovalnih taborov. Pot, se mi zdi, deluje res povezovalno in preizkusi potrpežljivost, zagnanost, prijateljstvo. Vedno sem šel rad na pot in zdi se mi, da sem na njej še bolje spoznal soklanovce. Na naše skupne poti imam res čudovite spomine.
Zdaj, ko se poslavljam, sem hvaležen za vse, kar smo doživeli, in obžalujem vse, kar sem zamudil. Rad bi nekako nadoknadil kakšno luknjo v obvladovanju veščin, da se bom lahko kasneje z veseljem podal v voditeljske vode. Vsi, ki ostajate v klanu, pa se imejte še naprej lepo. Želim vam močnega prijateljstva, kajti meni je bilo prav zato v klanu najlepše.
Srečno pot!

Zanesljivi pingvin

KORAK VODITELJA

Verjetno ga ni volčiča pod svobodnim soncem, ki mu skala posveta ne bi pomenila nekaj posebnega. Ja, nekaj zlo, zlo, ZLO, posebnega je bila skala posveta zame na Državnem posvetu starih volkov spomladi, in to v pravi kočevski džungli. Zakaj,te vrjetno matra firbec? Potem beri dalje. Posebna… vsi stari volkovi so tulili v luno zame, saj sem uradno postala skavtska voditeljica. Do sem pa me je pripeljal korak voditelja, s pomočjo katerega sem lahko sama OGROMNO osebno zrasla ter veliko naredila za naše Veselo krdelo. S korakom voditelja sem v naše krdelo vpeljala osebno spremljanje volčičev in volkuljic na vsakem srečanju. Osebna spremljanja niso bila nikoli dolgočasna, vedno oblikovana na drugačen način (preko pogovora, risanja, igranja, …).Volčičem sem na koncu vsakega srečanja v mošnjiček (iz mojega starega sivega kožuha) dala nekaj džungelskih drobtinic, katere še vedno pridno zbirajo doma v kozarcu. Na polenem taboru bo iz njih nastalo nekaj srčnega in slastnega. Seveda sem imela ob sebi tudi vse svoje drage stare volkove, ki so mi pomagali na srečanjih, pa tudi prav zelo posebnega in srčnega mentorja Jana Bagiro iz državne džungle, ki je usmerjal moje »korakanje«.

S korakom sem napravila velik osebni napredek in bolje spoznala volčiče. Zato… spodbuda za vse mlajše voditelje, če želite osebno zrasti in bolje spoznati svojo vejo ... ne bojte se zaKORAKAI!!

Dober lov!

Skromna pastirička

ZAVEŽI

Tudi letos smo se ekipa voditeljev in klanovcev odpravili na zgradbarsko tekmovanje Zaveži. Ob misli na vremensko napoved nas je sicer malo zmrazilo, a skupinski duh in želja po letošnji zmagi, nas je prignala do Komende. Kot rado se zgodi, smo že majčken zamujali na delavnice in smo zato hitro žrebali lističe in se ločili po poučnih delavnicah. Sam sem prisustoval delavnici Gorjanskih ploharjev, ki so nam prikazali kako iz debla drevesa dobimo ploh in tudi desko.

Po delavnicah smo si postavili strehe nad glavo za načrtovanje izziva in spanje. Sledila je večerja in predstavitev letošnjega zgradbarskega izziva. Glasil pa se je približno takole: »Narediti napravo, ki bo (posredno) čim bolj jasno in glasno prenašala sporočila v obliki Morsejeve abecede.«
Izziv ekipe dobimo ob 20. uri in do 24h moramo oddati osnovno projektno dokumentacijo z maketo, kako se bomo drugi dan lotili izziva.

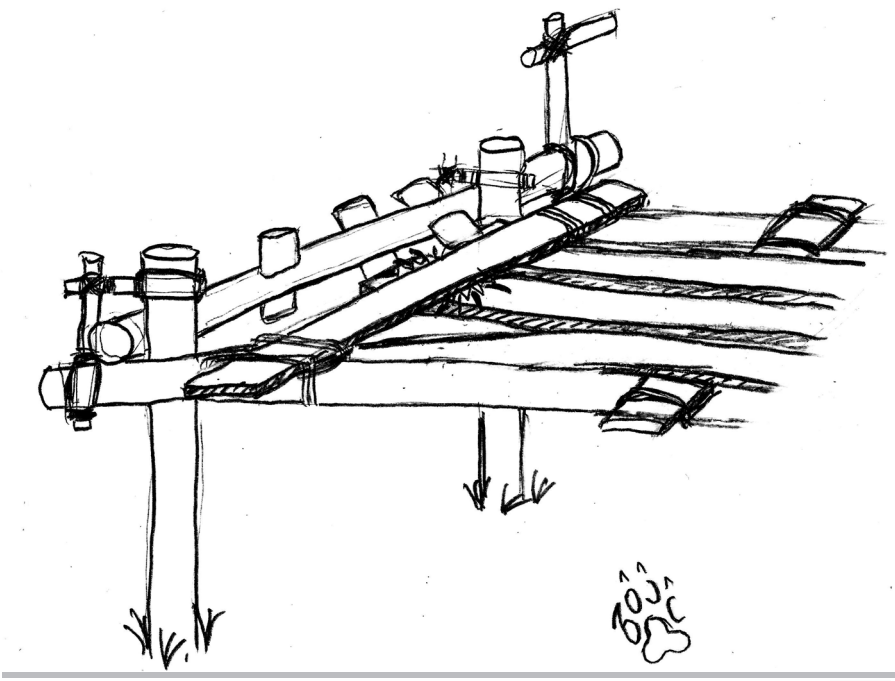

Če si samo narišete sliko ekipe šestih 20-letnikov in tiste prve pol ure ko se vsak trudi zagretim kolegom razložiti kaj bi on naredil in obenem poslušati kaj bi naredil drugi. Povem vam, nič kaj perspektivna slika, da bomo prišli skupaj glede rešitve. A po posamični 'obravnavi' vsakega od predlogov smo iz vseh vzeli dobre komponente in si zamislili napravo, ki bo delovala na principu raglje. Recimo kar megaRaglja. Med peko polnočnega prigrizka, ki smo si ga prinesli, da pričaramo vsaj v mislih poletno vzdušje, smo skupaj vrgli nekaj načrtov in maketo, ter zadevo oddali.

Po naspani noči nas je želja po turški kavi in prizor ki se med tednom, pred službo ali šolo zdi nemogoč, se je narisal; vstali smo dobre pol ure pred budnico, si skuhali kavo in pokofetkali. V krogu okrog ognja smo si dodelili naloge in se dogovorili glede podrobnosti izdelave izziva. Vsemu skupaj bi lahko rekli, da smo si pred ostalimi ekipami že nabrali malo prednosti, saj ko se je zaslišala budnica in so si oni na noge vlekli vlažne hlače, smo še vsak zase vedeli kaj in kako. Za zajtrk smo si v obliki pastirskega 'masunka' nabrali energije do malice.

Zahvaljujoč skupaj skoraj enemu pritljažniku opreme in orodja, smo do kosila izdelovali našo rešitev na izziv brez večjih težav. Natančnost naše izdelave bo gotovo povzela izjava člana ekipe in voditelja pri veji VV, sicer po izobrazbi in duši pa strojnika: »Če bo pa procent bl suha, bo pa procent več zvoka!« Izjava je bila namreč odgovor na vprašanje, čemu sušimo deske za našo megaRagljo nad ognjem. Po končani gradnji smo prigriznili kosilu in med tem nas je že prijetno božalo toplo sonce.
Sledili so preizkusi tiste, prej omenjene, jasnosti in glasnosti skozi več preizkusov. Kljub začetni napaki, ki bi nas lahko drago stala, nam je uspelo in smo v zasnovi, varnosti pri delu, jakostjo in jasnostjo prehiteli ostale ekipe. Priznam, naloga ni bila lahka in kot so nas naučila prejšnja leta, nismo podcenjevali nobene ekipe. Poleg bata, ki ga za eno leto dobi zmagovalna ekipa, smo iz prizorišča Zaveži 2016 odnesli še nova zgradbarska znanja in izkušnje.

Ambiciozni medved

MISLI IZVIDNIKOV IN VODNIC PO KONCU ZIMOVANJA: »NAREDI SI

V MOJEM RAZMIŠLJANJU, OBNAŠANJU SE JE SPREMENILO:

da moram pospravljati svoje stvari
mislim bolj pozitivno, glede na to, da lahko več stvari narediš ne kupiš
da ne smem teči čez kvadrat
najprej bolj premislim, da bolje vidim svojo samopodobo, imam boljšo samozavest

NAJTEŽJE MI JE BILO:

ko smo bili na dežju mokri
vstati iz spalke
delati maslo, a na koncu mi je uspelo
pojesti meso v obari

NAJBOLJŠI TRENUTEK JE BIL:

ko smo prišli iz mokrega na suho
ko smo sami kuhali golaž
ko smo zmagali v kuhanju golaža
ko sem lahko x osebi dala poljubčka na lica
ko smo bili vsi skupaj zelo dobre volje
večer s tombolo
ko smo skupaj peli
ko sem naredil/a kakšno stvar sama do konca
ko sem lovil ovco

SEDAJ SEM:

bolj trpežna in odporna

boljša v preživetju v naravi, vozlih in kuhanju

boljša v delanju kruha in kurjenju v dežju

bolj utrujen ampak več znam

boljša v rezanju z nožem

boljša v delu v skupini

boljši v sklecah

zelo vesela, da sem prišla na zimovanje

SPOZNAL/A SEM:

da nekatere stvari, ki se mi zdijo samoumevne, se naredijo zelo težko

da se voditelji trudijo

da ne moreš nadzirati vremena

kako se kuha golaž

da skupaj zmoremo vse

da kuhanje v dežju ni tako lahko

da se za vse domače stvari moraš zelo potruditi

UGOTOVIL/A SEM:

da se res moraš potruditi, če hočeš nekaj narediti sam

da sam/a zmorem veliko

da je zabavno delati stvari sam

da je sodelovanje pomembno

da je moja palerina zanič

da izvidniki znajo potrpeti tudi ko jih zebe

da jih veliko na zna delati sklec

Opomba voditeljev čete: Zares se zahvaljujemo vsem staršem, ki ste darovali domače piškote, čaj, marmelado, krompir in fižol – se priporočamo tudi za poletni tabor!

Preprosta žolna

PAPIRNA AKCIJA

Letošnji klanovski projekt je bil organizacija papirne akcije, ki je potekala 22. - 24. 2. 2016 in moramo si priznati, da nas popotniki in popotnice vedno znova presenečajo. Organizirali so tekmovanje v zbiranju papirja in za tiste, ki prinesejo največ, ponudili mamljive nagrade. Skavt je delaven in varčen.

Popotnike in popotnice sem vprašala če se jim zdi, da je bolj pomembno recikliranje ali je bolj prijazno naravi že varčevanje pri kupovanju embalaže.

»*Najbolj neumno se mi zdi, da v primeru kupovanja banan, le te nekateri dajo še v dodatno vrečko, medtem ko lahko neposredno nanje nalepimo nalepko in jih odnesemo na blagajno.*« Domiselni svizec
»*Meni osebno se zdi bolj pomembno varčevanje z embalažo saj če bi bili pri tem bolj varčni, bi bilo posledično manj embalaže za recikliranje.«* Požrtvovalna pižmovka
»*Mislim, da je pomebno prav oboje. Zaželjeno je, da že ob kupovanju pomisliš na varčevanje, ali vsakič kupiš še vrečko, ker jo pozabiš doma, ali pa jo imaš s seboj. Itak pa je pomembno samo recikliranje, saj je sistem narejen v prid naravi. Glede na to, da smo skavti in nam je mar za mati naravo, je prav, da vztrajamo pri recikliranju in smo dejavni, čeprav se nam vsakič tega ne da.«* Skrbna pižmovka

Letošnji zmagovalci papirne akcije so volčič Matija Klinar, ki je prinesel 425kg papirja, izvidnik Opazujoči orel s 532kg in vod Vidre z 930,7kg papirja. Opazujoči orel je zadnja leta eden najbolj zagnanih skavtov pri papirnih akcijah. Ekskluzivno za Plamenček je povedal kako mu to uspe.
»Zbiram ga že celo leto tako, da sem se z atijem odpeljal od hiše do hiše.« Skavt spoštuje naravo in vidi v njej božje delo. Za nagrado so Vidre kot zmagovalni vod dobile sekiro in kresilo. Če se osredotočimo na šesti skavtski zakon, zakon prijateljstva do narave, kurjenje in sekanje nista prijazna do narave. Katarina Brelih takole zagovarja kako skavti uporabljamo sekire in kresila. »Sekire tako, da bi sekali samo odmrla drevesa in tista, ki nimajo prostora za rasti. Kresilo, da kuriš odmrla drevesa in ne kuriš snovi, ki škodujejo okolju.« Pa še sporočilo popotnikov in popotnic: Zahvaljujemo se vsem skavtom in njihovim družinam, ki ste pridno nosili papir ter vsem ostalim, ki ste nam pomagali napolniti do vrha! Veseli bomo, če zbirate papir za naslednjo jesensko papirno akcijo že sedaj – če se vam ga bo kje preveč nabralo, pa kar pokličite.

DAN ZEMLJE

Na stegovem dogodku za Dan zemlje, smo 23. 4. 2016 šivali vrečke iz blaga.

Neustavljivi volk si je vrečko izbral za shranjevanje vrvic.
»*Ko delam stvari v gozdu, vrečko obesim na vejo in tako mi vrvice ne ležijo po prostoru. Vrečka varuje vrvi pred vlago in jim tako podaljšuje življenjsko dobo. S tem ne samo ponovno uporabljam, ampak tudi zmanjšam nakupovanje vrvi.«*
Katarina in Katja sta svojima vrečkama tudi že našli namen:
»Vrečko uporabljam za zvezke v šoli, ko jih je malo in za skavte.«

Katarina Brelih

»*Mojo vrečko uporabljam, če kam grem in ne potrebujem veliko stvari, ali pa imam v njej pospravljene drobnarije.*«

Navdušena sova

Tudi moja vrečka bo nekoč imela svoj namen. Zaenkrat jo še dokončujem, namestiti ji moram samo še naramnice in tako bo postala moja zvesta spremljevalka na vseh poteh.
Da pa nismo samo šivali vrečk, smo obenem tudi očistili okolico in s torto popraznovali rojstni dan matere Zemlje. Preberite si, kaj bi skavti podarili Zemlji za njen rojstni dan.

»*Podarila bi ji par dreves,da bi lažje zadihala.*«

Dobrovoljna pižmovka

»*Podarila ji bi en močen objem, da bi ji vlila nazaj vsaj nekaj moči, ki mi jo narava daje.*«

Iznajdljiva mravlja

»*Za rojstni dan bi ji dala moč, da bi lahko vse smeti, izpušne pline in ostale odpadke odstranila iz naše zemlje.«*

Zgovorna cvergla

»Npr. bi skavti šli na različne kraje po Sloveniji in naredili kapelice (take kot smo jih delali na srečanju 4.6.). Zato, da bi polepšali Zemljo in predstavili večjo vero.«

Lara Reš

»Žitarice, ker v puščavi ni žita.«

Martin Volk

»Zasadil bi novo drevo/drevesa, ker jih je počasi vedno manj.«

Iznajdljivi volk

»Podarila bi ji čim več dni, v katerih se skoraj noben ne bi vozil z avtomobili, motorji, avtobusi, letali... v trgovine bi hodili s kolesom, z vrečko iz blaga. Imeli bi čistilno akcijo in papirno akcijo po čim večih državah. To bi ji podarila zato, da bi se ljudje naučili imeti čisto in čim manj onesnaženo zemljo. Tako bi se tudi mati zemlja bolje počutila.«

Vida Žemlja

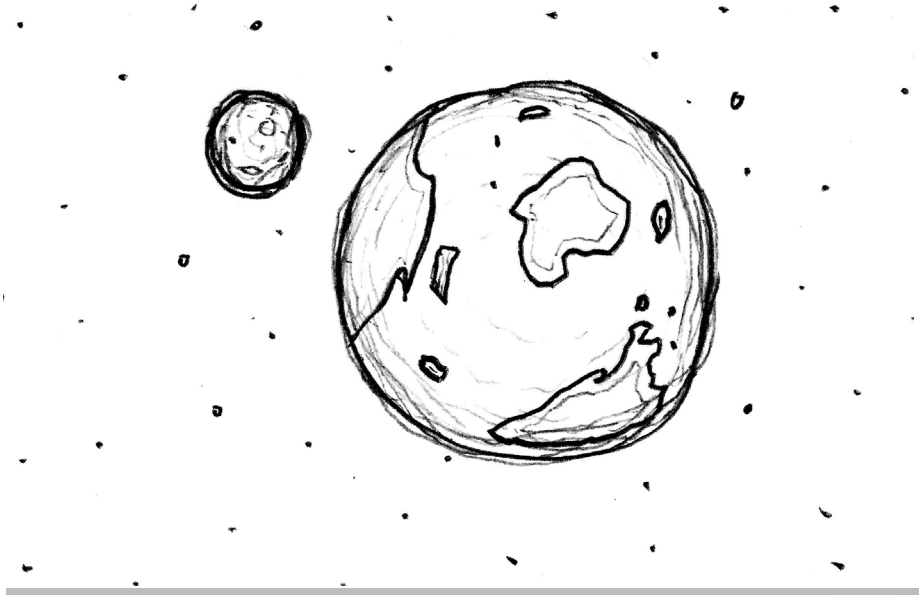

OBLJUBE

V našo skavtsko družino smo 21. 5. 2016 končno sprejeli letošnje novince (15 v vejo VV in 10 v vejo IV in enega v SKVO, prav tako je brezniško rutko dobil naš Balu).Vsem želim, da ponosno zastopate barve Breznice in da na svoji skavtski poti doživite polno skavtsega duha, prepetih tabornih večerov, nasmejanih trenutkov, vzponov in padcev iz katerih se učite in krepite. Tara Jakopič Stojc nam je zaupala kako pomemben prehod na njeni skavtski poti je zanjo obljuba. »Ena izmed Bi-Pi-jevih misli je: »Skavtstvo je za vse, vendar niso vsi za skavtstvo.« Da sem se prepričala, da sem ena tistih, ki so za skavtstvo, sem imela slabo leto časa. Spoznavati začneš nove stvari, ljudi, nov način življenja.. Naučiš se marsikaj novega, bolj začneš ceniti sebe, naravo, Boga, življenje. Naučiš se sprejemati drugačnosti, naučiš se, da za srečo ne rabiš veliko. Svet vidiš v lepših barvah.Po opravljenih izpitih lahko obljubiš. In ko enkrat obljubiš, obljubiš za celo življenje. Začrtaš si pravo pot. Skavtstvo začneš čutiti, spoznavati in ga živeti v vsakem trenutku dneva. Obljuba in zakoni postanejo vodilo v tvojem življenju.Dobiš tudi rutko, ki jo imaš od takrat naprej vedno na sebi kot časten simbol skavtskega kroja. Ko pogledaš nanjo se spomniš veliko lepih trenutkov, ki si jih doživel kot skavt. Ti so pri vseh različni, vsak pa ima na rutki tudi kaj, kar mu daje sporočilo, motivacijo, ga vodi v življenju… Jaz na svoji najdem 3 skavtske kreposti: čistost, odkritosrčnost in požrtvovalnost, lastnosti, ki jih ima vsak pravi skavt, lastnosti, ki te naredijo pravega skavta. In kljub temu, da si po obljubah vesel, da ti je uspelo obljubiti in da končno nosiš to pravo rutko, si še bolj vesel zaradi tega, kar nosiš v srcu.«

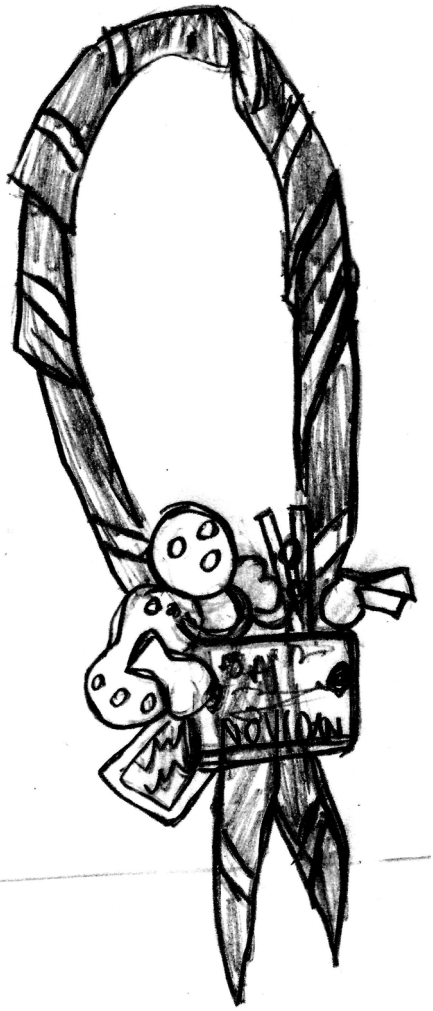

Alji Ažman in Tjaši Jesenko se tudi zdi, da je obljuba pomemben prehod v življenju skavta. Kaj jima obljuba pomeni in kakšne so njune želje za prihodnost?

»Pomeni nama vse, saj imava radi skavte. Ja je, želje so da bi še dolgo ostali skavtinji.«

Tudi Štefan Čop nam je zaupal kako mu je bilo, pred celim stegom obljubiti, da bo zgleden volčič.

»Ja…dobro. Najbolj všeč mi je bilo, ko sem dobil rutko in smo se šli roverčka.«

Kot že omenjeno, pa je svojo grosupeljsko rutko z brezniško zamenjal naš Balu. Vprašala sem ga, kako doživlja spremembo barv in simbolike, ki stoji za njimi.

UGANKA

Kaj danes stoji pa pred leti ni? Čeprav je ne podreš tako hitro, še vedno ne živi.

INTERVJU: ISKRIVA TAŠČICA

1. Lep pozdrav Monika!
Pozdravljen, dragi stegovodja.

2. Kako se počutiš v našem stegu? Kako se počutiš v veji in v skupnosti voditeljev?
V stegu Breznica 1 se počutim odlično. Ponosna sem na to, da smo tako velik steg in sem vesela, da lahko k temu prispevam tudi sama. V skupnosti voditeljev se imamo super, vsak mesec se veselim srečanja. Se mi zdi, da smo mlada, zagnana ekipa, polna novih idej in željna dogodivščin. Kar pa se tiče naše čete, so pripravljanja srečanj, sodelovanje z voditelji in srečanja z izvidniki in vodnicami nekaj, kar mi daje energijo, voljo in smisel v življenju.

3. Letos si postala voditeljica v veji IV. Kaj te je prepričalo, da si postala voditeljica? Kaj svetuješ
klanovcem, ki razmišljajo o tem koraku?
Preprosto nisem še želela zapustiti skavtov, ker pa sem sama skavtinja šele tretje leto in sem željna novih dogodivščin in znanj, sem se odločila, da si znanje pridobim kar s pomočjo izvidnikov in vodnic. Klanovcem v odhodu sporočam, naj ne zaključijo svoje skavtske poti že v klanu, če jim skavtstvo predstavlja užitek. Pojdite na taborne šole, vodite svojo vejo in se udeležujte skavtskih dogodkov. Jaz v tem uživam.

4. Poleg voditeljstva pa si prevzela tudi vlogo urednice našega stegovskega glasila Plamenčka. Zakaj si se odločila za to vlogo? Kakšne naloge ima urednica? Ali je njeno delo zahtevno?
Ko sem bila majhna, sem želela postati novinarka. Seveda se je ta želja kmalu prelevila v tisoč drugih, a v meni je še vedno ostala želja po ustvarjanju, po pisanju in urejanju. Sicer je tu naloga težja, saj splošna zagretost za pisanje člankov ni pri vseh tako visoka kot pri meni, zato je včasih kar malo zoprno vsak teden nekoga opozarajti, da ti pošlje članek za stegovo glasilo. Delo je zahtevno samo kar se tiče zbiranja gradiva za Plamenčka, ostalo potem steče hitro. Da pa to poteka tako tekoče, mi veliko pomaga Urban, ki tehnično uredi vse potrebno, da gre Plamenček lahko v tisk.

5. Vemo, da si doma glede na Breznico precej oddaljenih krajev. Kakšne poti so te pripeljale v naš steg in zakaj si želela postati skavtinja?
Kakšne poti so me pripeljale v vaš steg tako ali tako vsi že veste. Ta krivec je definitivno Neustavljivi volk, ki ga nič ni ustavilo pri tem da me pripelje med vas. Skavtinja sem želela postati, da bi čutila pripadnost neki skupini, da bi spoznala nove prijatelje v našem stegu in tudi širše, da bi se ob tem zabavala in se ogromno koristnega tudi naučila.

6. Torej so se tvoja pričakovanja glede skavtov po nekaj letni skavtski poti uresničila ali si menila, da bo drugače?
Ne samo uresničila, trenutno stanje celo prekaša vsa pričakovanja. Nisem si mislila, da bom že prvo leto voditeljstva tehnična voditeljica na TZV-ju, da bom v prvih treh letih naredila TŠ Metoda IV in SŠ ŽVN I in II in da se bom avgusta udeležila Roverwaya v Franciji. Zelo težko že pričakujem letošnje poletje, ki bo zaenkrat vrhunec moje skavtske poti.

7. Kakšno skavtsko ime so ti nadeli? Na kaj te opominja?
Iskriva taščica. Opominja me na to, da nikoli ne smem izgubiti svoje iskrice, da vedno ostanem vesela in nasmejana in da to iskrivost nikoli ne neham deliti z drugimi.

8. Vemo, da ima vsak skavtski voditelj poleg skavtov še kakšen drug prostočasni konjiček. Torej kaj počneš ko nisi na skavtih?
Kašnih posebnih konjičkov nimam. Ob vikendih delam v gostilni, da si zaslužim malo dodatnega denarja, drugače pa pridno hodim na faks in izpolnjujem obveznosti, ki mi jih le-ta daje. Kar mi pa ostane časa, počnem stvari po trenutnem navdihu. Zaenkrat imam za sabo dve razstavi, ki smo jih postavili skupaj s sošolci, poleg tega zelo rada ustvarjam, pojem, skrbim za svoje rastline na oknu in uživam na svežem zraku.

9. Kot skavtinja sigurno znaš tudi kuhati. Kaj najbolje skuhaš in kaj si najraje privoščiš?
Najraje si privoščim jajčka ali pa testenine na tisoč in en način. Prav posebne jedi, ki bi jo znala pripraviti ni, je pa posebna moja tunina omaka za makarone, ki jo je definitivno vredno poskusiti. Če pa že govoriva o hrani, so moja najljubša jed kar ajdovi žganci z mlekom.
10. Vemo, da pridno študiraš v Ljubljani. Nam zaupaš kaj študiraš in kakšno delo si želiš opravljati po koncu šolanja.
Študiram etnologijo in kulturno antropologijo in po koncu šolanja bi zelo rada delala v Slovenskem etnografskem muzeju. Zaenkrat sem tam spoznala nekaj prijaznih kustosev in tehničnih delavcev, tako da mi je res všeč njihovo delo in, če mi uspe, se veselim ustvarjanja in sodelovanja z njimi.

11. Zelo rada se ukvarjaš z življenjem v naravi. Udeležila si se tudi obeh Skavtskih šol življenja v naravi (ŽVN) kaj bi svetovala vsem, ki se še odločajo ali je ta šola za njih priporočljiva ali ne. In kaj se tam počne? Na kaj kar si se naučila na šoli si najbolj ponosna?
Seveda bi jo priporočala vsem, takoj ko boste stari 18 let, ne odlašajte in se prijavite. ŽVN je zakon. Naučila sem se ogromno novega, sploh zato, ker sem se je udeležila v prvem letu svoje skavtske poti. Tam sem spoznala veščine, ki so potrebne, da si olajšaš svoje življenje v naravi. Od ognjev, vozlov in vezav, do dendrologije, užitnih rastlin, kuhanja na odprtem ognjišču, odprave, bivakiranja ter ostalih uporabnih skavtskih veščin. Vsi, ki se ustrašite spanja v bivaku cel teden, ko po možnosti še cel teden pada dež, naj vas to ne ustavi. Tudi to zna biti zabavno. Najbolj sem ponosna na pridobljeno znanje o užitnih rastlinah in njihovi uporabi pri kuhanju.

12. Ali rada bereš? Katera knjiga ti je najljubša?
Če priznam, zadnje čase zelo malo berem, vsaj kar se tiče branja knjig ob prostem času. Če že berem, so to večinoma knjige in članki za faks, velikokrat pa za potrebe srečanj v roke vzamem tudi kakšno skavtsko knjigo (Skavtstvo za fante, Bi-Pi: zgodba njegovega življenja, Popotovanje k sreči in druge).

13. Nam zaupaš tvojo najbolj zanimivo skavtsko izkušnjo?
Ena najbolj zanimivih skavtskih izkušenj je bil dogodek Žmohtarija, ki ga organizirajo Domžale. To je bil obenem tudi moj prvi skavtski dogodek in moram reči, da sem neizmerno uživala. Blatna bitka s katapulti in nenazadnje še proga preživetja ter druženje ob tabornem ognju s skavti iz cele Slovenije, nepozabno.

14. Če bi lahko za en dan postala predsednik države. Katero državo bi izbrala?
Verjetno bi bila to Mongolija. Čisto iz preprostega razloga, živela bi v yurti, imenovala pa bi se Monika Golja of Mongolija.

15. Si popotnica? Kam bi potovala, če ne bi imela nobenih fizičnih omejitev?
Hmm, če ne bi imela nobenih fizičnih omejitev, bi šla kar okoli sveta. Rada bi spoznavala meni še neodkrite čudovite kotičke sveta in ljudi, ki tam živijo ter njihov način življenja.

16. Za konec nam zaupaj še tvojo najljubšo misel Baden Powell-a.
»Kdor je slep za lepoto narave, je izgubil polovico volje do življenja.«

17. Hvala za pogovor Monika. Bodi pripravljena.
Hvala tudi tebi, Simon. Vedno pripravljena!

Vzdržljivi gams

POIZKUSI VOLČIČA ŠTEFA

POTREBUJEMO:
*ROBČEK
*SKLEDA
*KOZAREC
*VODA

Najprej v skledo naliješ vodo.

Zmečkaš robček in ga daš v kozarec.

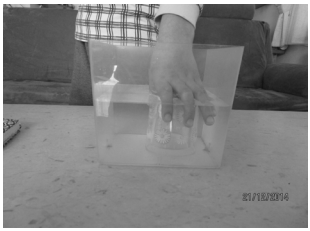

Kozarec z robčkom pokonci potisni v vodo

ROBČEK OSTANE SUH!

ZA KAJ GRE?

Voda ne more napolniti kozarca, ker je v njem zrak. Zrak pa ne more iz kozarca mimo spodnjega roba, ker je redkejši od vode. Voda sicer zalije spodnji del kozarca in stisne zrak proti dnu, robček v stisnjenem zraku pa kljub temu ostane suh.

POSKUSI NAREDITI TA POIZKUS TUDI SAM. ČE TI NE BO ŠLO, LAHKO POGLEDAŠ FILMČEK NA INTERNETU:

Odtipkaj: YouTube in potem fizika štefan.

Štefan Čop

STUDIO SKUTA

Gotovo se sprašujete kaj imata skupnega studio in skuta? To vedo le Košute, njihovo znanje pa se ne konča pri tem, saj v Studiu skuta z nami delijo svoje znanje in veščine kuhanja.

POUNJENA JABUKA PO DUMAČE

Sestavine:
Jabuka
met
urehi
cimet
marmelada

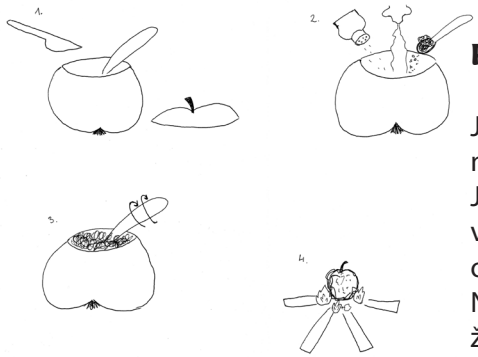

Postopk:

Jabuk izdolbemo in v lukno damo mlete orehe, cimet, met in zmešamo. Jabuk zavijemo v folijo in damo pečt v žerjavco za 10 minut. Potem jabuk odvijemo iz folije in jed je prpravlena. Notranjost jabuka lahko pujemo z žlico. Dobr tek!

PROJEKT: skavtska soba

BLAGAJNIŠKA NOVIČKA

Preteklo skavtsko leto si bomo zapomnili tudi po zbiranju sredstev za opremljanje novih skavtskih prostorov. Čisto vsak skavt v našem stegu je v ta namen pošteno pljunil v roke in, kot pravijo, je v slogi moč. Če vas je ta rek v življenju že razočaral in si sedaj mislite svoje, naj vam postrežem z nekaj številkami…

Prvi so rokave zavihali naši volčiči in na Brezjah prodajali ročno izdelane izdelke, najmlajša veja je s to akcijo zaslužila 355,75€.

Nato je stekel projekt prodaje sveč Luči miru iz Betlehema v domači in okoliških župnijah. V zameno za dobro organizacijo ter požrtvovalnost voditeljev in nekaterih skavtov, je naš steg v sklad dobil dodatnih 1201,97€.

Naš klan je s prodajo mahu, pouličnim petjem v decembrski prestolnici in organiziranjem papirne akcije zaslužil 1264,95€.

Četa se je stvari lotila zelo resno in nadvse obsežno. Vsi se spomnimo tombolske vročice in tistemu tombolskemu glasu v deveto vas primeren je tudi izkupiček. Govorimo o 1866,85€.

SKUPAJ: 4689,52€

…pa naj se najde korenjak, ki trdi drugače!

Ambiciozni Medved
blagajnik stega

POLETNI IZZIV

Vsak brezniški skavt se odpove med poletjem samo trem sladoledom (okvirna cena enega sladoleda je 1,5€). Na začetku skavtskega leta 2016/17 pa prihranjene kovance vržemo v skupen šparovček. Če to stori vseh 110 brezniških skavtov, se v šparovču zbere koliko evrov?
Račun:

Uuuu, to pa sploh ni tako malo. Pa samo trem sladoledom se moram odreči. No, to pa ni tako težko.
Sprejmeš izziv?

Preprosta žolna

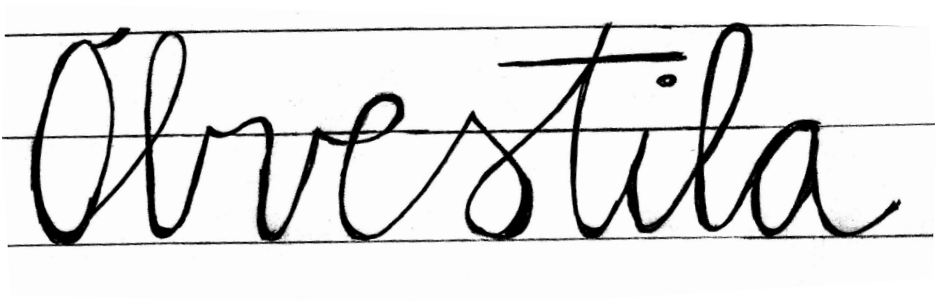

Volčiči in volkuljice	13. 7. – 17. 7. 2016
Izvidniki in vodnice	11.7. – 19. 7. 2016
Popotniki in popotnice	22. 7. – 27. 7. 2016

NOVI FOSILI

Barbara Polda	Skrbna čebela
Tina Kosi	Sladkosneda lisica
Anja Gluhar	Srečna kanja
Aleš Jekovec	Igrivi rogač
Mirjam Resman	Ustvarjalno prikupna košuta

SKVO

Ana Leskovar	Marljiva žolna
Mišo Lužnik	Pametni volk
Marjan Lampret	Modri piton
Monika Žemlja	Potrpežljiva Kanja
Žan Kreft	Nabriti bober
Eva Žemlja	Zabavna vidra
Blaž Žemlja	Razposajeni merjasec
Simon Gluhar	Vzdržljivi gams
Gašper Stojc	Neustavljivi volk
Mojca Žemlja	Preprosta žolna
Monika Golja	Iskriva taščica
Meta Horvat	Skromna pastirička
Tamara Kreft	Prisrčna mravlja
Katja Čop	Skrbna mravlja
Matic Lukan	Lačni svizec
Urban Žemlja	Ognjeviti svizec
Matevž Mehle	Iskreni gepard
Urban Koser	Vsestranski svizec
Jakob Tavčar	Ambiciozni medved
Peter Kunstelj	Zanesljivi pingvin
Pia Čepič	Skrbna pižmovka

POPOTNIKI IN POPOTNICE

Janja Tavčar	Dobrovoljna pižmovka
Polona Toman	Radovedna pižmovka
Jana Žemlja	Požrtvovalna pižmovka
Rok Lužnik	Domiselni svizec
Gašper Anderle	Zagriženi pingvin
Uroš Dolžan	Udarni svizec
Štefan Volk	Vestni pingvin
Lucija Čop	Prebrisano zabavna mravlja
Ema Zupan	Iznajdljiva mravlja
Karmen Zalokar	Zaljubljena mravlja
Petra Kovač	Pozorna sova
Nina Vavpotič	Živahna žolna
David Brelih	Nabriti orel
Teja Mezek	Zgovorna cvergla
Kaja Kunšič	Razigrano zasanjana mravlja
Matija Legat	Priročni pingvin
Miha Demšar	Šarmantni volk

IZVIDNIKI IN VODNICE

Katja Mezek	Navdušena sova
Manja Bukovec	Ustrežljiva sova
Barbara Volk	Pustolovska žolna
Lucija Dolžan	Sanjava žolna
Vida Leskovar	Vsestranska žolna
Neža Brelih	Vztrajna sova
Ana Čop	Kreativna kanja
Ema Konte	Miroljubna kanja
Sandi Vertelj	Pustolovski orel
Urh Nagode	Iznajdljivi volk
Juš Čop	Poskočni orel
Blaž Kovač	Opazujoči orel
Blaž Junež	Prikupno pozabljivi volk
Matevž Toman	Pojoči orel
Angelika Mali	Iskrena Košuta
Janja Sikošek	Energična Košuta
Nika Vereš	Navihana vidra
Anja Dolar	Zagnana vidra
Zala Omejc	Brihtna vidra
Ana Toman	Bistra žolna